

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 666/2016-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 11095/2015, Rvp 12169/2015, Rvp 12171/2015, Rvp 14961/2015, Rvp 13458/2015 a Rvp 13665/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 319/2004 z 10. apríla 2013 a postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uznesením sp. zn. 19 CoE 38/2014 z 29. mája 2014 (Rvp 11095/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 316/2014 z 10. septembra 2014 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 12169/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 348/2014 z 9. októbra 2014 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015 (Rvp 12171/2015), postupom Okresného súdu Poprad a jeho uznesením sp. zn. 8 Er 323/2007 z 25. februára

2015 a postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uznesením sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015 (Rvp 14961/2015), ako aj pod sp. zn. Rvp 13458/2015 a sp. zn. Rvp 13665/2015 vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015 (Rvp 13458/2015) a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015 (Rvp 13665/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 11095/2015, Rvp 12169/2015, Rvp 12171/2015, Rvp 14961/2015, Rvp 13458/2015 a Rvp 13665/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11095/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 23. júla 2015, 26. augusta 2015, 30. septembra 2015, 6. októbra 2015 a 13. novembra 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Humenné a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 319/2004 z 10. apríla 2013 a postupom Krajského súdu

v Prešove a jeho uznesením sp. zn. 19 CoE 38/2014 z 29. mája 2014 (Rvp 11095/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 316/2014 z 10. septembra 2014 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 12169/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 348/2014 z 9. októbra 2014 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015 (Rvp 12171/2015) a postupom Okresného súdu Poprad a jeho uznesením sp. zn. 8 Er 323/2007 z 25. februára 2015 a postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uznesením sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015 (Rvp 14961/2015), ako aj porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015 (Rvp 13458/2015) a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015 (Rvp 13665/2015).

1.A K sťažnostiam vedeným pod spisovými značkami: Rvp 11095/2015, Rvp 12169/2015, Rvp 12171/2015 a Rvp 14961/2015

Zo sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami Rvp 11095/2015, Rvp 12169/2015, Rvp 12171/2015, Rvp 14961/2015 a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku, boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencom dlžníkov notárske zápisnice, ktoré sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania.

Sťažovateľka uvádza, že v priebehu exekučných konaní bolo uzneseniami príslušných okresných súdov v ňou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Príslušné krajské sudy po podaní odvolaní zo strany sťažovateľky mali svojimi rozhodnutiami potvrdiť napadnuté uznesenia príslušných okresných súdov.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec. Za relevantné pochybenie v postupe a rozhodovaní považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby boli predtým účastníci exekučných konaní upozornení na neprijateľnú podmienku konania a mali možnosť sa k nej vyjadriť, čím bola sťažovateľka ukrátená o reálnu možnosť domáhať sa, aby všeobecné sudy konajúce v jej právnych veciach zohľadnili jej nesúhlas s touto neprijateľnosťou podmienky. Uvedeným postupom došlo podľa sťažovateľky k porušeniu čl. 47 charty, teda k porušeniu práva na účinný prostriedok nápravy, ako aj práva na spravodlivý proces vrátane porušenia zásady kontradiktórnosti konania.

Sťažovateľka namieta porušenie označených práv postupom Okresného súdu Humenné a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 319/2004 z 10. apríla 2013 (Rvp 11095/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 316/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 12169/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 348/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 12171/2015) a postupom Okresného súdu Poprad a jeho uznesením sp. zn. 8 Er 323/2007 z 25. februára 2015 (Rvp 14961/2015) (ďalej aj „uznesenia okresných súdov“), avšak tieto uznesenia nie sú prílohou jej sťažností.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11095/2015 označuje, prikladá a žiada zrušiť uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 CoE 38/2014 z 29. mája 2014, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu

Humenné sp. zn. 10 Er 319/2004 z 10. apríla 2013 o zastavení exekúcie, ktorá bola vedená na podklade notárskej zápisnice (exekučný titul). Rozsiahla argumentácia sťažovateľky (v rozsahu 35 strán) nesúvisí s vecou vedenou Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 19 CoE 38/2014. Sťažovateľka bez väzby na súdne konanie pred všeobecnými súdmi v sťažnosti argumentuje platným uzatvorením rozhodcovskej doložky a platným rozhodcovským rozsudkom – exekučným titulom a v tejto súvislosti namieta porušenie ňou označených práv.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12169/2015 označuje, prikladá a žiada zrušiť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Žiar na Hronom sp. zn. 4 Er 316/2014 z 10. septembra 2014 zrušené a vec bola vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka bez akejkoľvek väzby na výrok uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015 v sťažnosti tvrdí, že o jej odvolaní *„rozhodol porušovateľ v druhom rade tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil“*. Sťažnosť sťažovateľky je nezrozumiteľná a vnútorne rozporuplná, pretože nie je zrejmé, či bolo jej úmyslom sťažnosťou napadnúť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015 alebo iné, ústavnému súdu neznáme (potvrdzujúce) rozhodnutie.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12171/2015 označuje, prikladá a žiada zrušiť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4 Er 348/2014 z 9. októbra 2014 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Sťažovateľka bez akejkoľvek väzby na výrok uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015 v sťažnosti tvrdí, že o jej odvolaní *„rozhodol porušovateľ v druhom rade tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil“*. Sťažnosť sťažovateľky je nezrozumiteľná a vnútorne rozporuplná, pretože nie je zrejmé, či bolo jej úmyslom sťažnosťou napadnúť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015 alebo iné, ústavnému súdu neznáme (potvrdzujúce) rozhodnutie.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14961/2015 označuje, prikladá a žiada zrušiť uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015, ktorým bolo odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 8 Er 323/2007 z 25. februára 2015 odmietnuté (ako oneskorene podané). Sťažovateľka bez akejkoľvek väzby na výrok uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015 v sťažnosti tvrdí, že o jej odvolaní „*rozhodol porušovateľ v druhom rade tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil*“. Sťažnosť sťažovateľky je nezrozumiteľná a vnútorne rozporuplná, pretože nie je zrejmé, či bolo jej úmyslom sťažnosťou napadnúť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015 alebo iné, ústavnému súdu neznáme (potvrdzujúce) rozhodnutie.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, podľa čl. 47 charty, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Humenné a jeho uznesením sp. zn. 10 Er 319/2004 z 10. apríla 2013 (Rvp 11095/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 316/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 12169/2015), postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom a jeho uznesením sp. zn. 4 Er 348/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 12171/2015) a postupom Okresného súdu Poprad a jeho uznesením sp. zn. 8 Er 323/2007 z 25. februára 2015 (Rvp 14961/2015) a tiež postupom a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 CoE 38/2014 z 29. mája 2014, postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015, postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015 a postupom a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015 (spolu ďalej aj „uznesenia krajských súdov“) v uvedených konaniach, zruší uznesenia okresných súdov a uznesenia krajských súdov, veci vráti na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadostučinenie, ako aj úhradu trov konania.

1.B K sťažnostiam vedeným pod sp. zn. Rvp 13458/2015 a sp. zn. Rvp 13665/2015

Zo sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami Rvp 13458/2015 a Rvp 13665/2015 a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Revúca a Okresným súdom Rimavská Sobota (ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých je rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú teda súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť.

Sťažovateľka uvádza, že okresné súdy rozhodli vo veci samej rozsudkami, proti ktorým podala odvolania. Následne jej mali okresné súdy uzneseniami za podané odvolania vyrubiť súdny poplatok 20 € podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov [(príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)]. Proti uzneseniam okresných súdov o povinnosti zaplatiť súdny poplatok mala sťažovateľka, podľa jej tvrdení, podať odvolania. Krajský súd v Banskej Bystrici mal uzneseniami potvrdiť rozhodnutia okresných súdov o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolania.

Podľa názoru sťažovateľky *„postupom v odvolacom konaní a napadnutým rozhodnutím odvolací súd porušil základné práva sťažovateľa (urobil tak tiež okresný súd, ktorého rozhodnutie mal revidovať odvolací súd):*

- právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky
- právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje takto:

«... Sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Sťažovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie...

Podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatnené nie je podanie odvolania. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov...

V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

... Sťažovateľovi bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSP“) uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky.»

Sťažovateľka poukázala i na rozsudok «Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007, sp. zn. 4 Cdo 39/2007, cit: „Za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov), sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy.“ (rozhodnutie pre lepšiu orientáciu v prílohe prikladáme). A ďalej: Analogické určovanie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy, pretože v zmysle článku 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, a ak zákon o súdnych poplatkoch ukladá poplatkové povinnosti, musia byť tieto povinnosti stanovené jasne a jednoznačne. Pokiaľ tomu tak nie je, zodpovedá ústavne konformnému výkladu zákona o súdnych poplatkoch záver rešpektujúci zásadu „v pochybnostiach v prospech poplatníka“, t. j. záver, že poplatková povinnosť v týchto prípadoch nevznikla.»

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach uvádza, že „... podľa ust. § 18ca ZoSP z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. (zákon ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.“.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13458/2015 označuje, prikladá a žiada zrušiť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015, ktorým bolo potvrdené „[r]ozhodnutie Okresného súdu Revúca č. k. 6C/428/2012-101 zo dňa 20. októbra 2014“, ktorým bol návrh na prerušenie konania zamietnutý. Sťažovateľka bez akejkoľvek väzby na výrok uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015 v sťažnosti tvrdí, že „Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 2.7.2015, sp. zn.: 43Co 248-2015... rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 20.10.2014 sp. zn.: 6C 428-2012, ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti úhrady súdneho poplatku za podané odvolanie.“. Sťažnosť sťažovateľky je nezrozumiteľná a vnútorne rozporuplná, pretože nie je zrejmé, či bolo jej úmyslom sťažnosťou napadnúť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015 alebo iné, ústavnému súdu neznáme rozhodnutie.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13665/2015 označuje, prikladá a žiada zrušiť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 13 C 200/2012 z 13. apríla 2015, ktorým „okresný súd zastavil konanie o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1Co/521/2014-125 zo dňa 19. 12. 2014 a rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania“.

Sťažovateľka bez akejkoľvek väzby na výrok uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015 v sťažnosti tvrdí, že „*Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 30.6.2015, sp. zn.: 41 Co 464/2015... rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.4.2015 sp. zn.: 13 C 200-2012, ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti úhrady súdneho poplatku za podané odvolanie.*“. Sťažnosť sťažovateľky je nezrozumiteľná a vnútorne rozporuplná, pretože nie je zrejmé, či bolo jej úmyslom sťažnosťou napadnúť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015 alebo iné, ústavnému súdu neznáme rozhodnutie.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnostiach rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví, že postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015 a postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015 bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, uznesenia krajského súdu zruší, veci vráti Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konania a prizná jej primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

V zmysle § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také veci, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.B K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami okresných súdov

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľka namieta porušenie svojich práv napadnutými uzneseniami okresných súdov a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka využila svoje právo podať proti namietanému postupu a napadnutým uzneseniam okresných súdov odvolania, o ktorých boli oprávnené a aj povinné rozhodnúť krajské súdy. Právomoc krajských súdov rozhodnúť o odvolaniach sťažovateľky v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu a zakladá dôvod pre odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Nad rámec tohto právneho záveru ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nepripojila k sťažnosti uznesenia okresných súdov. V uvedenej podobe ústavný súd nemôže prejednať tú časť sťažnosti sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojich práv uzneseniami okresných súdov, s prihliadnutím na to, že sťažovateľka namieta právne závery okresných súdov, pričom ústavnému súdu nie je známe odôvodnenie týchto uznesení, čo by bolo ďalším dôvodom odmietnutia sťažnosti sťažovateľky v tejto časti jej sťažností z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

II.C K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami krajských súdov

Ústavný súd ustálil, že sťažovateľka, resp. jej právny zástupca, predložili ústavnému súdu sťažnosti v dôsledku omylu, a preto, uplatniac materiálne chápanie ústavnosti, preskúmal k sťažnostiam priložené uznesenia krajských súdov a predbežne prerokoval sťažnosti sťažovateľky.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11095/2015 argumentuje mimo rámca konania vedeného Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 19 CoE 38/2014 a z tohto dôvodu ústavný súd nezistil súvislosť medzi namietanými porušeniami a obsahom sťažovateľkou označených práv.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pri predbežnom prerokovaní nezistil takú príčinnú súvislosť medzi uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 CoE 38/2014 z 29. mája 2014 a obsahom práv sťažovateľky označených v sťažnosti, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12169/2015 napáda uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 492/2014 z 31. marca 2015, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4 Er 316/2014 z 10. septembra 2014 zrušené a vec bola vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie. Príslušný na konanie a rozhodnutie vo veci sťažovateľky je po vrátení veci Okresný súd Žiar nad Hronom. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom

prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12171/2015 napáda uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 CoE 28/2015 zo 16. júna 2015, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4 Er 348/2014 z 9. októbra 2014 zrušené a vec bola vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie. Príslušný na konanie a rozhodnutie vo veci sťažovateľky je po vrátení veci Okresný súd Žiar nad Hronom. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14961/2015 argumentuje mimo rámca konania vedeného Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 4 CoE 55/2015 a z tohto dôvodu ústavný súd nezistil súvislosť medzi namietanými porušeniami a obsahom sťažovateľkou označených práv.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pri predbežnom prerokovaní nezistil takú príčinnú súvislosť medzi uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoE 55/2015 z 26. augusta 2015 a obsahom práv sťažovateľky označených v sťažnosti, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13458/2015 napáda uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015, ktorým bolo potvrdené „[r]ozhodnutie Okresného súdu Revúca č. k. 6C/428/2012-101 zo dňa 20. októbra 2014“, ktorým bol návrh na prerušenie konania zamietnutý. Sťažovateľka argumentuje mimo rámca konania vedeného Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43 Co 248/2015 a z tohto dôvodu ústavný súd nezistil súvislosť medzi namietanými porušeniami a obsahom sťažovateľkou označených práv.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pri predbežnom prerokovaní nezistil takú príčinnú súvislosť medzi uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co 248/2015 z 2. júla 2015 a obsahom práv sťažovateľky označených v sťažnosti, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13665/2015 napáda uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 13 C 200/2012 z 13. apríla 2015, ktorým „okresný súd zastavil konanie o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1Co/521/2014-125 zo dňa 19. 12. 2014 a rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania“. Sťažovateľka argumentuje mimo rámca konania vedeného Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41 Co 464/2015 a z tohto dôvodu ústavný súd nezistil súvislosť medzi namietanými porušeniami a obsahom sťažovateľkou označených práv.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pri predbežnom prerokovaní nezistil takú príčinnú súvislosť medzi uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Co 464/2015 z 30. júna 2015 a obsahom práv sťažovateľky označených v sťažnosti, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov, aký vyplýva z podaní sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Keďže sťažnosti boli ako celok odmietnuté, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2016